

Publicerad 2007-11-16 14:53 av Sadhistory

Drömmer sig bort

Tystnaden är större än någonsin.

Uppe på taket står en ensam man
och ser ner på staden som är hans hem.

Mörkret har tagit över stan och kylan
smeker ansiktet på den ensamma mannen.

På taket känner sig mannen oövervinlig
och han låter sig själv leka med sina tankar.
Han drömmer sig bort och får den där känslan,
den där känslan som inte går att beskriva.

Här skulle han kunna stanna för evigt
om det inte vore för verkligheten som till slut tar över.
Staden börjar få liv igen och man kan höra bilarnas oväsen
och fåglarna som kvittrar. Mörkret börjar
sakta bli till ett ljus som gör mannen påmind
om verkligheten han egentligen lever i.

/Mikael Haaparanta

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sadhistory med Poeter.se id #18866 innehar upphovsrätten